

□

‘ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφότεροισι’
καὶ (θ 81)

‘τότε γάρ δα κυλίνδετο πήματος ἀρχή

5 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς’,
ώς περὶ τῆς τύχης ἢ τῆς εἰμαρμένης λεγομένων, ἐν αἷς τὸ
ἀσυλλόγιστον ἡμῖν τῆς αἰτίας καὶ ὅλως οὐ καθ’ ἡμᾶς. ὅπου
δὲ τὸ προσῆκον καὶ κατὰ λόγον καὶ εἰκός ἐστιν, ἐνταῦθα κυ-
ρίως ὀνομάζεσθαι τὸν θεὸν νομίζωμεν, ὥσπερ ἐν τούτοις (A 540)

10 ‘αὐτὰρ δ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,

□ C Αἴαντος δ’ ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.

□ Ζεὺς γάρ οἱ νεμέσασκ’ ὅτ’ ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο’

καὶ (Tr. adesp. 353)

‘Ζεὺς γὰρ τὰ μὲν τοιαῦτα φροντίζει βροτῶν,

15 τὰ μικρὰ δ’ ἄλλοις δαίμοσιν παρεὶς ἔτι.’

Σφόδρα δὲ δεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ὀνόμασι προσέχειν, κατὰ
πολλὰ πράγματα κινουμένοις καὶ μεθισταμένοις ὑπὸ τῶν ποιη-
τῶν. οἶόν ἐστι καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς. ἐπεὶ γὰρ οὐ μόνον ἔμφρονας
παρέχεται καὶ δικαίους καὶ ἀγαθοὺς ἐν πράξεις καὶ λόγοις,
20 ἀλλὰ καὶ δόξας ἐπιεικῶς καὶ δυνάμεις περιτίθησιν, παρὰ τοῦτο
ποιοῦνται καὶ τὴν εὔδοξίαν ἀρετὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὀνομάζον-
D τες ὥσπερ ‘ἐλαίαν’ τὸν ἀπὸ τῆς ἐλαίας, καὶ ‘φηγὸν’ τὸν ἀπὸ
τῆς φηγοῦ καρπὸν διωνύμως τοῖς φέρουσιν. οὐκοῦν δ νέος
ἡμῖν, ὅταν μὲν λέγωσι (Hes. OD 289)

25 ‘τῆς δ’ ἀρετῆς ἴδρωτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν’

καὶ (A 90)

‘τῆμος σφῆς ἀρετῆς Δαναοὶ δήξαντο φάλαγγας’